

1994. évi XXIV. törvény

a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról

E törvény célja, hogy útját állja a bűncselekményből származó pénzeknek a pénz- és tőkepiaci rendszeren keresztül történő tisztára mosásának.

A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya alá tartozik:

aa) a Ptk. 685. § *c)* pontja szerinti gazdálkodó szervezet, a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe és az a személy, aki (amely) a Magyar Köztársaság területén pénzügyi szolgáltatási, kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, postai pénzforgalmi közvetítői, biztosítási, biztosításközvetítői, biztosítási szaktanácsadási, befektetési szolgáltatási, kiegészítő befektetési szolgáltatási, befektetési alapkezelési, ingatlanközvetítői, számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenységet folytat, játékkaszinót működtet, vagy kétmillió forint vagy azt meghaladó értékű ingósággal - így különösen nemesfémmelel, drágakövelel, ezekből készült tárgyakkal, ékszerekkel, díszműáruval - kulturális javakkal, művészeti alkotásokkal kereskedik, azokat árverésen vagy bizományosként értékesíti, amennyiben az ellenérték kiegyenlítésére készpénzben kerül sor, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár,

ab) a jogtanácsos, a jogtanácsosi iroda, az ügyvéd, az ügyvédi iroda, valamint a közjegyző, és

ac) az *aa)* és az *ab)* alpontban meghatározottak (a továbbiakban együtt: pénzügyi szolgáltató szervezet) ügyfele;

b) pénzügyi szolgáltató szervezet vezetője, alkalmazottja, egyéni vállalkozás esetén annak alkalmazottja, illetőleg segítő családtagja.

(2) Nem tartozik e törvény hatálya alá a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 2. számú melléklet I. fejezet 12. pontjának *b)* alpontjában meghatározott ügynök.

2. § (1) A pénzügyi szolgáltató szervezet összesen kétmillió forintot elérő vagy meghaladó összegű, forintban, illetőleg külföldi pénznemben történő készpénzforgalommal együttjáró, valamint ilyen forgalmi értékű értéktárgy, illetőleg ilyen piaci értékű értékpapír letétjére, illetve bizalmi őrzésére irányuló ügyleti megbízást kizárólag olyan ügyféltől fogadhat el, aki az azonosságát igazoló okmányait a pénzügyi szolgáltató szervezetnek bemutatja, és akinek az azonosítását a pénzügyi szolgáltató szervezet elvégzi. Ezt a rendelkezést az egymással ténylegesen vagy vélelmezhetően összefüggő, több ügyleti megbízás esetén is alkalmazni kell úgy, hogy az azonosítást a fenti összeghatár átlépését előidéző ügyleti megbízás alkalmával kell elvégezni.

(2) A pénzügyi szolgáltató szervezet az ügyféllel történő üzleti kapcsolat létesítésekor, írásbeli szerződéskötéskor (a továbbiakban: szerződéses kapcsolat létesítésekor) köteles az ügyfél, annak meghatalmazottja, illetve a rendelkezésre jogosult személy azonosítását elvégezni.

(3) Ha az ügyfél jogi személy vagy más szervezet, a nevében vagy megbízása alapján eljáró személy személyazonosságának megállapításán túlmenően a jogi személy, illetőleg a más szervezet azonosítását is el kell végezni. Nem kell az azonosítást elvégezni, ha a pénzügyi szolgáltató szervezet a jogi személyt, illetőleg más szervezetet egyéb ügylet kapcsán már azonosította.

(4) A pénzügyi szolgáltató szervezet bank- vagy pénzügyi műveletre vonatkozó megbízást csak olyan külföldi székhelyű szervezettől fogadhat el, amely a saját országa joga szerint pénzügyi szolgáltató szervezatként bejegyzett szervezet, és megbízóját megnevezi.

(5) A (4) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni:

a) ha az ügylet természetéből következően az átutalási megbízást a külföldi pénzügyi szolgáltató szervezet a saját nevében adja;

b) a külföldi - nem pénzügyi szolgáltató szervezet - megbízó a pénzügyi szolgáltató szervezetnél saját nevében jár el.

2/A. § (1) A 2. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott esetekben az ügyfél köteles a pénzügyi szolgáltató szervezet részére arra a személyre vonatkozó írásbeli nyilatkozatot tenni, akinek a nevében, illetőleg javára vagyongazdálkodási, képviselői vagy más megállapodás (megbízás) alapján, vagy anélkül eljár (a továbbiakban: tényleges tulajdonos).

(2) Jogi személy esetében tényleges tulajdonosnak tekintendő az (1) bekezdésben meghatározottakon túl az a magánszemély vagy az a jogi személy, akinek a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 23. § (2) bekezdése szerint meghatározott közvetlen irányítása alatt áll.

(3) A 2. § (2) bekezdésében meghatározott esetben, amennyiben a szerződéses kapcsolat fennállása alatt bármikor kétség merül fel a tényleges tulajdonos kilétével kapcsolatban, továbbá a 3. § (1) bekezdésében említett esetben, a pénzügyi szolgáltató szervezet az ügyfelet a tényleges tulajdonosra vonatkozó (ismételt) írásbeli nyilatkozattételre szólítja fel.

(4) Az (1)-(3) bekezdésekben előírt nyilatkozat hiányában a pénzügyi szolgáltató szervezet a szerződéskötést, az ügyleti megbízást, illetőleg további ügyleti megbízások teljesítését megtagadja.

(5) A pénzügyi szolgáltató szervezet köteles minden tőle elvárható intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos azonosítását elvégezze.

2/B. § (1) Az ügyfél azonosítása során a pénzügyi szolgáltató szervezet köteles megkövetelni az alábbi azonosítást igazoló okiratok (okmányok) bemutatását:

a) belföldi természetes személy lakcímet igazoló hatósági igazolványa, személyazonosító igazolványa (személyi igazolványa) vagy útlevele, külföldi természetes személy útlevele, személyi azonosító igazolványa, feltéve, hogy az magyarországi tartózkodásra jogosít, vagy a Magyar Köztársaság rendészeti szerve által kiállított tartózkodási engedélye;

b) jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén - a nevében vagy megbízása alapján eljárni jogosult személy(ek) *a)* pontban megjelölt okiratainak bemutatásán túlmenően -, ha a szervezet azonosítása korábban nem történt meg, az azt igazoló okiratot, hogy

1. a belföldi gazdálkodó szervezetet a cégbíróság bejegyezte, vagy a bejegyzési kérelmét benyújtotta; egyéni vállalkozó esetében azt, hogy adószámmal rendelkezik, illetőleg az adóhatósági bejelentkezési kérelmét benyújtotta,
2. más belföldi jogi személy esetén, ha annak létrejöttéhez hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel szükséges, a nyilvántartásba vétel megtörtént, illetőleg a nyilvántartásba vétel iránti kérelmét benyújtotta,
3. külföldi jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén a saját országának joga szerinti bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele megtörtént;

c) cégbejegyzési, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel iránti kérelem cégbírósághoz, hatósághoz vagy bírósághoz történő benyújtását megelőzően a jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet alapító okiratát (társasági szerződését).

(2) A pénzügyi szolgáltató szervezet az azonosítás során az alábbi adatokat köteles e törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet rendelkezéseinek megfelelő módon rögzíteni:

a) természetes személy

1. családi és utónevét, előző nevét, nők esetében leánykori családi és utónevét is,
2. lakcímét,
3. születési helyét, idejét,
4. állampolgárságát,
5. anyja leánykori családi és utónevét,
6. az azonosító okmányának típusát és számát,
7. az azonosító okmányt kiállító hatóság megnevezését, betűjelét,
8. külföldi természetes személy esetében az 1-7. pontban meghatározott adatok közül az azonosító okmány alapján megállapítható adatokat, valamint a magyarországi tartózkodási helyet;

b) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet

1. nevét, rövidített nevét,
2. székhelyének, fióktelepének címét,
3. főtevékenységét,
4. azonosító okiratának számát,
5. képviselőjére jogosultak nevét és beosztását,
6. a kézbesítési megbízott azonosítására alkalmas adatait;

c) a pénzügyi műveletre vonatkozó és ahhoz kapcsolódó legfontosabb adatokat.

(3) Szerződéses kapcsolat fennállása alatt az azonosítás során megadott adatokban, illetve a tényleges tulajdonos személyét érintően bekövetkezett változásról az ügyfél köteles a tudomásszerzéstől számított öt munkanapon belül a pénzügyi szolgáltató szervezetet értesíteni.

2/C. § A Magyar Köztársaság határát átlépő személy, amennyiben birtokában összesen egymillió forintot elérő vagy azt meghaladó összegű forint vagy valuta van, köteles ezt a tényt a vámhatóságnak bejelenteni és a 2/B. § (2) bekezdésének a) pontjában felsorolt adatokat, továbbá a birtokában lévő pénz összegét és pénznemét a vámhatóság számára megadni.

2/D. § Háromszázezer forintot elérő, illetve meghaladó összegű pénzváltási tranzakció esetén a pénzváltási tevékenységet folytató pénzügyi szolgáltató szervezet köteles az

ügyfelet azonosítani és ügyleti bizonylatán a 2/B. § (2) bekezdés *a*) pontjának 1. és 6-8. alpontjában, illetve jogi személy esetén ezen túlmenően a 2/B. § (2) bekezdés *b*) pontjának 1. és 2. alpontjában felsorolt adatokat feltüntetni.

3. § (1) Pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény felmerülése esetén az 1. § *b*) pontjában meghatározott személy köteles haladéktalanul:

a) az ügyfelet a 2. §-ban meghatározott értékhatárra tekintet nélkül azonosítani, és

b) a pénzmosásra utaló adat, tény, körülmény felmerüléséről a (2) bekezdésben megjelölt személynek bejelentést tenni.

(2) A pénzügyi szolgáltató szervezet köteles kijelölni - a szervezet sajátosságától függően - egy vagy több személyt, aki az alkalmazottaktól érkezett bejelentést az Országos Rendőr-főkapitányságnak (a továbbiakban: ORFK) haladéktalanul továbbítja. A kijelölt alkalmazott személyéről, beosztásáról, valamint az ezekben bekövetkezett változásról a pénzügyi szolgáltató szervezet öt munkanapon belül köteles tájékoztatást küldeni az ORFK részére.

3/A. § A pénzügyi szolgáltató szervezet kivételesen felfüggesztheti a gyanús ügyletek lebonyolítását, ha pénzmosásra utaló adat, tény vagy körülmény ellenőrzéséhez azonnali rendőri intézkedést lát szükségesnek. A pénzügyi szolgáltató szervezet ebben az esetben haladéktalanul köteles értesíteni az ORFK-t annak érdekében, hogy a bejelentés megalapozottságát ellenőrizhessék. Ha az ORFK pénzmosás alapos gyanúját - ha kormányrendelet rövidebb határidőt nem állapít meg, a munkaszüneti napra eső idő leszámításával huszonnégy órán belül - nem állapítja meg, az ügyletet haladéktalanul teljesíteni kell.

4. § (1) A pénzügyi szolgáltató szervezet, valamint az 1. § *b*) pontjában és a 3. § (2) bekezdésében szereplő személy a bejelentési kötelezettség teljesítéséről, annak tartalmáról és a bejelentő személyéről - kivéve a büntetőeljárás során - harmadik személynek vagy szervezetnek tájékoztatást nem adhat, és köteles biztosítani, hogy a bejelentés megtörténte, annak tartalma és a bejelentő személye titokban maradjon.

(2) A bejelentési kötelezettség teljesítése nem tekinthető a bank-, értékpapír-, biztosítási és az üzleti titok megsértésének, vagy más - akár jogszabályon, akár szerződésen alapuló - adat- vagy információszolgáltatási korlátozás megsértésének.

5. § (1) A pénzügyi szolgáltató szervezet és a vámhatóság a 2. §-ban és a 2/C. §-ban foglalt kötelezettség teljesítése során birtokába jutott adatokat, okiratokat, valamint a 3. § szerinti kötelezettség teljesítését igazoló okiratokat legalább tíz évig, a 2. § (2) bekezdése alapján birtokába jutott adatokat, okiratokat a szerződéses kapcsolat megszűnését követő tíz évig köteles megőrizni.

(2) Az ORFK a 3. § alapján kapott információt - a más bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás esetét kivéve - kizárólag a pénzmosás elleni küzdelem céljaira használhatja fel, és az információt tartalmazó adatokat tíz évig köteles megőrizni.

5/A. § A vámhatóság eljárására a 3-4. §-t értelemszerűen alkalmazni kell.

6. § (1) A pénzügyi szolgáltató szervezet köteles

a) a pénzmosást lehetővé tevő, illetőleg megvalósító bank- vagy pénzügyi műveletek megakadályozása érdekében az ügyfelek azonosítását elősegítő belső ellenőrző és információs rendszert működtetni, valamint

b) gondoskodni arról, hogy alkalmazottai a pénzmosás bűncselekményére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megismerjék, a pénzmosást lehetővé tevő, illetőleg

megvalósító bank- vagy pénzügyi műveleteket megtanulják felismerni, és a pénzmosság gyanújára okot adó esetekben megfelelően tudjanak eljárni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség körébe tartozó feladatok teljesítésére a pénzügyi szolgáltató szervezet köteles belső szabályzatot (a továbbiakban: Szabályzat) készíteni, melyet a pénzügyi szolgáltató szervezet fölött állami, szakmai felügyeletet gyakorló szerv hagy jóvá.

(3) A pénzügyi szolgáltató szervezet fölött állami, szakmai felügyeletet gyakorló szervek a Szabályzat kidolgozásához - az ORFK által kidolgozott, a büntetőeljárás tapasztalataira épülő ajánlások figyelembevételével - iránymutatásokat és mintaszabályzatokat bocsátanak rendelkezésre, meghatározott kikötések alkalmazását kötelezően előírhatják. Ezeket az iránymutatásokat és mintaszabályzatokat az érintettek kötelesek titkosan kezelni.

Záró rendelkezések

7. § Az e törvény hatálybalépése után megalakuló pénzügyi szolgáltató szervezet tevékenységének engedélyezéséhez a külön törvényekben megállapított feltételek mellett szükséges az is, hogy a 6. § (2) bekezdése szerinti Szabályzatát az állami, szakmai felügyeletet gyakorló szervhez jóváhagyásra az engedélykérelemmel együtt benyújtsa.

8. § (1) Ez a törvény - a (4) bekezdés kivételével - a kihirdetésétől számított hatvanadik napon lép hatályba.

(2) A pénzügyi szolgáltató szerv fölötti állami, szakmai felügyeletet gyakorló szervek a 6. § (3) bekezdésében foglalt iránymutatásokat és mintaszabályzatokat e törvény hatálybalépésétől számított harminc napon belül bocsátják a felügyeletük alá tartozó pénzügyi szolgáltató szervek rendelkezésére.

(3) A pénzügyi szolgáltató szervezetek a 6. § (2) bekezdés szerinti Szabályzataikat e törvény hatálybalépésétől számított hatvan napon belül kötelesek kidolgozni, és jóváhagyás végett az állami, szakmai felügyeletüket gyakorló szervhez benyújtani. Amennyiben a pénzügyi szolgáltató szervezet e kötelezettségének nem tesz eleget, az állami, szakmai felügyeletet gyakorló szerv a pénzügyi szolgáltató szervezet tevékenységi engedélyét visszavonhatja vagy tevékenységét korlátozhatja.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy e törvény végrehajtásával kapcsolatos szabályokat rendeletben állapítsa meg.

(5)